Dosarul nr. 4-234/2026
4-26009181-12-4-27012026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 martie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecător – Natalia Patrașcu
Grefier – Daniela Anghel

Examinând în şedinţă publică cauza contravențională în privința lui ***Procop Alexandru***, *a.n. *****, IDNP *****, cu viza de reședință în *****,* care se învinuiește în comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 20 ianuarie 2026, ora 16:20, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției Poliție a mun. Chișinău, Pretuleac Maria, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 459959, cu privire la faptul că Procop Alexandru, la 14 ianuarie 2026, ora 17:40, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 200/2, a comis fapta contravențională în următoarele circumstanțe: la data, ora, locul menționat mai sus, cet. Procop Alexandru nu a respectat graficul de întrevedere privind modul de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.

Acțiunile lui Procop Alexandru fost calificate de către agentul constatator în baza art. 64 alin. (2) Cod contravențional, iar în temeiul art. 395 Cod contravențional, materialul contravențional a fost expediat spre examinare în instanța de judecată, conform competenței materiale.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Procop Alexandru, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, avizul de recepție a fost restituit instanței cu mențiunea ,,nereclamat” (f.d. 17), concomitent, a fost citat legal prin intermediul aplicației ,,Viber” (f.d. 16), iar în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Agentul constatator Pretuleac Maria, deși a fost citat legal prin intermediul poștei electronice (f.d. 14), în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Prin urmare, instanța potrivit art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator și a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, care a fost citat legal.

Examinând materialele cauzei contravenționale, audiind poziția participanților la proces, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor,

verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanța menționează următoarele.

Potrivit materialelor cauzei, instanța constată că, la 20 ianuarie 2026, ora 16:20, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției Poliție a mun. Chișinău, Pretuleac Maria, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 459959, cu privire la faptul că Procop Alexandru, la 14 ianuarie 2026, ora 17:40, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 200/2, a comis fapta contravențională în următoarele circumstanțe: la data, ora, locul menționat mai sus, cet. Procop Alexandru nu a respectat graficul de întrevedere privind modul de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.

Acțiunile lui Procop Alexandru fost calificate de către agentul constatator în baza art. 64 alin. (2) Cod contravențional, iar în temeiul art. 395 Cod contravențional, materialul contravențional a fost expediat spre examinare în instanța de judecată, conform competenței materiale.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, *examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând

organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel, pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie.

Sub aspectul legalității procesului - verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în prezenţa *făptuitorului* sau în *absenţa* lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară persoanei în privința căreia este pornit procesul contravențional.

Concomitent, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, iar, aspectele de timp, loc şi persoană la fel au fost descrise suficient de clar, fiind întocmit în prezența lui Procop Alexandru, fiind respectate pe deplin drepturile procesuale ale acestuia.

Prin urmare, analizînd procesul-verbal cu privire la contravenție prin prizma art. art. 443, 445 Cod contravențional, instanța nu a constatat careva erori procesuale de natură să rezulte în necesitatea anulării actului dat.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 Cod contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea

unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional sau în absența lui.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Potrivit alineatului (2) al aceluiași articol, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

În susținerea vinovăției persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, agentul constatator a acumulat următoarele probe:

- ***Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 459959 din 20 ianuarie 2026,*** potrivit căruia a fost constatată și calificată fapta contravențională comisă de Procop Alexandru în baza art. 64 alin. (2) Cod contravențional (f.d. 3);
- ***Informația 112 din 14 ianuarie 2026, ora 17:40,*** prin care, cet. Procop Mariana declară cu privire la neexecutarea hotărîrii instanței de judecată (f.d. 5);
- ***Cererea cet. Procop Mariana din 15 ianuarie 2026,*** prin care solicită aportul organelor de drept cu privire la faptul că, fostul ei soț, Procop Alexandru, a încălcat graficul de întrevedere cu copilul prin faptul că nu s-a prezentat să preia copilul la data și ora necesară (f.d. 5);
- ***Raportul ofițerului BPRO Gribincea Igor din 14 ianuarie 2026,*** potrivit căruia, s-a deplasat la fața locului la solicitarea 112 efectuată de Procop Mariana, constatînd din spusele acesteia precum fostul ei soț, Procop Alexandru, a încălcat

graficul de întrevedere cu copilul prin faptul că nu s-a prezentat să preia copilul la data și ora necesară (f.d. 6);

- ***Extras din conversația SMS,*** prin care Procop Mariana anunță despre acțiunile pretins ilegale ale fostului soț Procop Alexandru (f.d. 7);
- ***Raportul agentului constatator de conexare din 16 ianuarie 2026*** (f.d. 8);
- ***Procesul-verbal de audiere din 15 ianuarie 2026,*** prin care solicită aportul organelor de drept cu privire la faptul că, fostul ei soț, Procop Alexandru, a încălcat graficul de întrevedere cu copilul prin faptul că nu s-a prezentat să preia copilul la data și ora necesară (f.d. 9);
- ***Procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Procop Alexandru din 20 ianuarie 2026,*** din conținutul căruia rezultă că, recunoaște vina și faptul că nu a putut lua copilul la data de 14 ianuarie 2026, conform graficului de întrevedere, din motiv că anterior a lucrat în tura de noapte (f.d. 10);
- ***Raportul agentului constatator Pretuleac Maria,*** prin care se informează superiorul despre întocmirea în privința lui Procop Alexandru, a procesului-verbal cu privire la contravenție, în baza art. 64 alin. (2) Cod contravențional (f.d. 11);

Analizînd coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și la etapa constatării pretinsei contravenții, instanța reține următoarele.

Instanța constată că art. 64 alin. (2) Cod contravențional, prevede răspundere pentru *încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul,* acțiuni care se sancționează cu *amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 12 la 24 de ore.*

În sensul art. 462 Cod contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: încetarea procesului contravenţional; sau declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Potrivit art. 10 Cod contravențional, ,,*Constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*."

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În sensul dat, instanța remarcă cauza Capeau contra Belgiei (hotărârea din 13 ianuarie 2005), Curtea, referindu-se la bănuielile rezonabile, reaminteşte în această privinţă că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 şi obligă, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării. Rezultînd din speță, urmează a ține cont și de situația specifică, potrivit hotărîrii din 11.10.2011 pe cauza Fomin c. Moldovei (no. 36755/06) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că a existat încălcarea art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului în situaţia în care persoana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei doar pe baza afirmaţiilor celeilalte părţi.

În prezenta cauză, instanța de judecată constată că investigația agentului constatator se axează prioritar pe declarațiile persoanei pretins a fi vătămate, fără a fi luate în calcul circumstanțele declarate de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional. În asemenea circumstanțe, instanța consideră încălcat unul dintre principiile fundamentale al procedurii contravenţionale anume prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că, sarcina probei, în astfel de proceduri, aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită persoana în privința căreia a fost intentat procesul contravențional.

Astfel, instanța de judecată, cercetînd materialele cauzei și probele prezentate de agentul constatator, analizând din punct de vedere al pertinenţei, utilităţii şi veridicităţii probele prezentate de participanții procesului, consideră că, agentul constatator nu a demonstrat că în acțiunile lui Procop Alexandru există faptul contravenției prevăzute la art. 64 alin. (2) Cod contravențional.

Concluziile instanței de judecată menționate supra rezultă reieșind din faptul că, de către agentul constatator nu a fost prezentată Decizia Direcției de Protecție a Drepturilor Copilului, prin care ar fi fost stabilit graficul de întrevedere a cet. Procop Alexandru cu copilul său minor, condițiile stabilite, obligațiile părților indicate în acest grafic, astfel, instanța de judecată fiind în imposibilitate de a stabili realizarea în acțiunile lui Procop Alexandru, a laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional.

Instanța de judecată constată că, este imposibil de a stabili încălcarea graficului de întrevedere de către Procop Alexandru, atît timp cît nu există acest act anexat, cercetat atît de agentul constatator cît și de instanța de judecată.

Astfel, instanţa de judecată concluzionează că, agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal.

Din acest argument rezultă că, simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovaţia unei persoane în privința căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. În alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de probă – pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicarea un alt principiu de drept, şi anume principiul (in dubio pro reo).

În acest sens, este de evidențiat că prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că, regula (in dubio pro reo) constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie.

La fel Curtea reţine că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profit celui acuzat (in dubio pro reo).

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional, se exprimă prin încălcarea concretă a dispozițiilor unei decizii a autorității tutelare (DPDC) care reglementează modul de realizare a dreptului de comunicare. Acțiunea constă în nerespectarea programului de întrevederi sau a modalităților de notificare și acord prealabil prevăzute în acea decizie.

Latura subiectivă a contravenției incriminate, se manifestă prin intenția directă de a nu respecta decizia autorității.

În prezenta cauză, prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea făptuitorului, instanța reține că, pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale, nu este clară poziția agentului constatator din care rezultă realizarea laturii obiective a contravenției incriminate lui Procop Alexandru, or, din materialele cauzei contravenționale nu este demonstrat faptul că, *Procop Alexandru, la 14 ianuarie 2026, ora 17:40, aflîndu-se în mun. Chişinău, str. Alba-Iulia 200/2, nu a respectat graficul de întrevedere privind modul de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.*

Conform prevederilor art. 461 Cod contravenţional, *,,În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional."*

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, *,,Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei;"*

Astfel, instanţa de judecată, a fost în imposibilitate să constate dacă, în acțiunile lui Procop Alexandru, a existat fapta contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional, fapt ce generează potrivit art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1)

lit. a) Cod contravenţional- încetarea procesului contravențional pornit în privința acestuia.

Călăuzindu-se de prevederile art. art. 395 alin. (1); 441 alin. (1) lit. a); 460; 461 alin. (1); 462-463 Cod contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravenţional, intentat în baza art. 64 alin. (2) Cod contravențional, în privinţa lui ***Procop Alexandru***, *a.n. *****, IDNP *****,* pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Natalia Patrașcu**